

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu, a co do § 4 — również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie umów zbiorowych cukrowniczo-plantatorskich na okres kampanijny 1938/39.

Na podstawie art. 17 ust. 1 — 4 oraz art. 21 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Umową zbiorową rejonową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia będzie nazywane ogólne porozumienie pomiędzy działającymi na danym terenie i zarejestrowanymi zgodnie z przepisami prawa związkami cukrowni i związkami plantatorów w sprawie warunków: plantowania, dostawy, przyjęcia, zaliczkania oraz zapłaty w gotówiznie i naturaliach za buraki cukrowe wyprodukowane i dostarczone cukrowniom w danym okresie kampanijnym.

(2) Umowa zbiorowa rejonowa wiąże wszystkie cukrownie i wszystkich plantatorów określonego terenu, a postanowienia umów indywidualnych mniej korzystne dla plantatorów niż postanowienia umowy zbiorowej z mocy samego prawa ulegają zastąpieniu przez odpowiednie postanowienia właściwej umowy zbiorowej rejonowej.

§ 2. (1) Na okres kampanijny 1938/39 zostaną zawarte dwie umowy zbiorowe rejonowe: pierwsza z nich obejmie teren województw poznańskiego i pomorskiego, druga — teren pozostałych województw.

(2) Każda z umów, o których mowa w ust. (1), może składać się z jednego lub więcej wzorów (typów) porozumienia pomiędzy stronami.

(3) Do zawarcia pierwszej z dwóch wymienionych powyżej umów zbiorowych rejonowych powołuje się Związek Zachodnio-Polskiego Przemysłu Cukrowniczego w Poznaniu oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego Wielkopolski i Pomorza w Poznaniu; do zawarcia drugiej — Związek Zawodowy Cukrowni b. Królestwa Polskiego, Wołynia, Małopolski i Śląska z siedzibą w Warszawie z jednej strony oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie i Centralny Związek Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego przy Centralnym Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych w Warszawie z drugiej.

(4) O ile cukrownia, położona na terenie działania jednej z wymienionych powyżej umów

zbiorowych rejonowych, posiada plantatorów na terenie działania drugiej umowy, wówczas wiążącą zarówno dla cukrowni, jak i dla plantatorów będzie ta umowa zbiorowa rejonowa, która jest właściwa dla siedziby danej cukrowni. W razie zgody obu stron za podstawę umowy indywidualnej może być przyjęta umowa zbiorowa rejonowa właściwa dla miejscowości, w której znajduje się dane gospodarstwo rolne.

§ 3. Ustala się następujący tryb postępowania przy zawieraniu umów zbiorowych rejonowych na okres kampanijny 1938/39:

- a) Umowy, o których mowa powyżej, powinny być w zasadzie zawarte w drodze polubownej i treść ich powinna być zakomunikowana Ministerstwom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.
- b) O ile zawarcie umów w drodze polubownej okaże się niemożliwe, wówczas 3 delegaci, mianowani przez Ministra Skarbu, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministra Przemysłu i Handlu, pod przewodnictwem delegata Ministra Skarbu, wezwą do siebie obie strony celem skłonienia ich do bezzwłocznego zawarcia umowy, a gdyby te próby nie dały pozytywnego wyniku, w celu utworzenia Komisji do zawarcia rejonowej umowy zbiorowej.
- c) Komisja ta składa się z przedstawicieli plantatorów i przemysłu cukrowniczego, po 2 z każdej strony, oraz z 3 mianowanych delegatów rządowych (lit. b), a jej przewodniczącym jest delegat mianowany przez Ministra Skarbu.
- d) W razie niewyznaczenia lub niestawienia przedstawicieli którejkolwiek ze stron na posiedzenie Komisji przewodniczący zarządza odbycie posiedzenia w drugim terminie i zawiadamia o tym przedstawicieli obu stron. Do prawomocności posiedzenia w drugim terminie i do prawomocności uchwał, jakie zapadną na tym posiedzeniu, jest wystarczająca obecność 3 mianowanych delegatów rządowych. Komisja rozstrzyga sprawę zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

- e) Komisja opracowuje tekst umowy zbiorowej rejonowej dla danego terenu; wspomniana umowa ma moc obowiązującą na danym terenie w stosunku do ogółu cukrowni i ogółu plantatorów.

§ 4. (1) Spory dotyczące interpretacji umowy zbiorowej rejonowej, wynikłe między związkami umową tą związanymi, będą rozstrzygane w drodze orzeczeń komisji rozjemczych, powołanych i orzekających w trybie przewidzianym pod literami c i d paragrafu poprzedzającego. Do tych komisji przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych nie będą miały zastosowania.

(2) Wszelkie spory, powstałe między poszczególnymi cukrowniami i poszczególnymi plantatorami na tle umów między nimi zawartych w ramach rejonowych umów zbiorowych będą rozstrzygane przez powoływane w każdym przypadku szczególne komisje rozjemcze. Do sposobu powoływania tych szczególnych komi-

syj rozjemczych, trybu postępowania przed nimi i wykonalności ich orzeczeń stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

§ 5. Przewidziane w art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) zawiadomienia o zakontraktowaniu przez cukrownie buraków będą uznane w odniesieniu do okresu kampanijnego 1938/39 za wystarczające tylko wówczas, gdy w zawiadomieniach tych wyraźnie zostanie zaznaczone, że zakontraktowanie buraków nastąpiło według postanowień właściwej umowy zbiorowej rejonowej i gdy właściwy urząd wojewódzki potwierdzi to na zawiadomieniu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*